

ГОРА

Щом блесне земята
от лятна зора,
ти пламваш в позлата,
вълшебна гора!

Ти имаш прилика
на облак зелен.
Поток в тебе блика,
звучи ясний ден.

А в бодра прохлада
ветрецът мълви:
и дъхат наслада
цветя и треви.

Ти птички събираш
от всички гнезда:
тях слушаш, примираш
и шепнеш с листа.

Те песен отправят
към светла зора
и тебе възславят,
любима гора!

Ив. Карановски

ПРОЛЕТ В ГОРАТА

Горо ле, горо зелена,
колко си много засмена!
Колко си китна, шумлива,
пълна със песен звънлива!

Твойте пътеки извити —
със треви пак са покрити,
твойте вълшебни поляни —
със цветя пак са послани!

В твоите дървета клонати, Горо ле, горо зелена,
пролетта птици изпрати — колко си в пролет засмена!
пролетта в тебе доведе
гости крилати с глас меден.

Ненчо Савов